

Μαρία Σκαμπαρδώνη

Η ομιλία του μικρού δεινόσαυρου

Το μικρό δεινοσαυράκι ετοιμαζόταν για να βγάλει έναν λόγο μπροστά σε όλα τα παιδιά της τάξης του με τα οποία πήγαινε μαζί σχολείο. Αφού ανάσανε βαθιά, άνοιξε το στόμα του και είπε:

-Αναγνωρίζω πως είμαι διαφορετικό από εσάς. Έχω ένα πρόσωπο με πλακουτσωτή μύτη και ολίγον ζαρωμένο, ένα σώμα εξαιρετικά κακοφτιαγμένο με άσχημα σημάδια επάνω του. Όμως, το εσωτερικό μου είναι ακριβώς όπως το δικό σας: αγνό και αληθινό. Για αυτό και θέλησα να σας μιλήσω, γιατί γνωρίζω πως οι καρδιές των παιδιών κρύβουν μέσα τους τόση σοφία που μπορούν να βλέπουν την αλήθεια εκεί που όλοι οι μεγάλοι αποτυγχάνουν. Γιατί ξέρω πως στο τέλος θα με αγαπήσετε και θα με θέλετε για φίλο σας, όπως θέλει ο ένας τον άλλον. Γιατί θα δείτε πως η ψυχή μου είναι καθαρή, πως η καρδιά μου δεν έχει κακή βλέψη για εσάς. Θέλησα να σας μιλήσω, διότι στα μάτια μου είστε σοφά επειδή έχετε μέσα σας αγνότητα και έλλειψη δόλου. Θα ήθελα να σας ομολογήσω πως θέλω να είμαι μέλος της μεγάλης σας παρέας, να πορευθούμε μαζί στο δρόμο της γνώσης και αυτών των όμορφων χρόνων που έχουμε μπροστά μας. Δεν είμαι τόσο διαφορετικός όσο πιστεύετε, μπορεί η όψη μου να είναι άγρια, αλλά οι προθέσεις μου είναι αγαθές. Με πιστεύετε;

Μετά από αυτά τα λόγια, ένα εκκωφαντικό χειροκρότημα ακούστηκε σε όλη την αίθουσα και τα παιδιά με το δεινοσαυράκι έγιναν μία αγκαλιά. Ναι, τελικά είχαν περισσότερες ομοιότητες από όσες πίστευαν....

Μαρία Σκαμπαρδώνη

Δημοσιογράφος